

Pla d'Acció Local per a la Sostenibilitat de Riudaura

Fase 1 – Diagnosi –

DOCUMENT III. Diagnosi municipal

Índex

1. DIAGNOSI PER VECTORS	1
1.1. Territori i medi natural	3
1.2. Balanç d'aigua	9
1.3. Estructura energètica	13
1.4. Contaminació atmosfèrica	15
1.5. Sorolls	17
1.6. Residus	19
1.7. Sostenibilitat econòmica	23
1.8. Sostenibilitat social	29
2. DIAGNOSI ESTRATÈGICA	35

1. DIAGNOSI PER VECTORS

1.1. Territori i medi natural

LA POSICIÓ DE RIUDAURA ENTRE ESPAIS NATURALS

La relació entre l'ordenació del territori i el medi natural fa factible l'elaboració d'una diagnosi conjunta, que facilitarà el posterior plantejament d'estratègies comunes. D'aquesta manera es potencia un desenvolupament sostenible que permet l'evolució del territori i de la població respectant el medi natural.

El 47 % del terme municipal de Riudaura es troba inclòs dins l'àmbit de l'Espai d'Interès Nacional de les serres de Milany – Santa Magdalena i Puigsacalm – Bellmunt. Tot i que s'han previst certes actuacions preventives per mantenir i augmentar la protecció d'aquests espais, encara no s'han dotat de plans de gestió ni disposen d'òrgans gestors.

El municipi de Riudaura té un important paper com a connector entre Espais d'Interès Natural (EIN). La connexió entre la Zona Volcànica de la Garrotxa i les serres de Milanys – Santa Magdalena i Puigsacalm – Bellmunt es basa en la continuïtat d'espais naturals ben conservats que tenen com a eix de connexió principal la riera de Riudaura.

Aquesta situació estratègica entre EIN, obliga a la conscienciació del municipi de la seva posició privilegiada dins del marc d'espais d'interès del territori català. D'aquesta manera el sòl no urbanitzable del municipi pren un paper de vital rellevància que s'ha de traduir amb una acurada reglamentació del mateix, que en les Normes Subsidiàries actuals no té.

Riudaura ha de potenciar aquesta realitat i buscar el reconeixement de la seva singularitat dins del marc de la comarca.

RIUDAURA DINS L'ÀREA FUNCIONAL

Riudaura forma part d'una àrea urbana funcional que s'articula al llarg d'un eix entre els municipis de la Vall d'en Bas i Castellfollit de la Roca, amb capital a Olot, dins la qual s'estableixen relacions de cohesió més enllà dels límits administratius. Aquesta relació es dóna sobretot per aspectes relacionats amb activitats industrials i ubicació de serveis.

Tot i que Riudaura ocupa una posició perifèrica dins aquesta àrea urbana, la seva proximitat amb Olot, a tan sols 5 Km del Pla de Dalt, l'està consolidant com un dels municipis de la comarca més atractius, amb una oferta residencial que actua com a nucli d'atracció pels olotins.

LA CONFIGURACIÓ I ESTRUCTURACIÓ DEL MUNICIPI

El municipi de Riudaura, barrat a ponent per la serra de Puigsestela, té la configuració que popularment s'anomena de "cul de sac". Aquesta particularitat ha condicionat i condicionarà el desenvolupament estructural i social del municipi.

El poblament del municipi s'estructura en un sol nucli que aplega el 62 % dels seus residents. Aquest nucli presenta dues tipologies urbanes: la zona de nucli antic i la d'habitatges unifamiliars preferentment aïllats, que representen els nous creixements que s'han situat envoltant el casc antic, sense guardar cap relació de continuïtat tipològica o estètica amb el mateix. Històricament Riudaura no ha sabut conservar el seu patrimoni arquitectònic; ja al 1900 Cèsar August Torres menciona la desaparició d'un finestral gòtic a la casa Bagó. Aquest espoli ha continuat al llarg dels anys.

Les Normes Subsidiàries de 1981 preveïen una població potencial de 1.368 persones i un total de 342 vivendes. Aquestes perspectives no s'han acomplert, però si que hi ha suficient sòl urbà per absorbir nous habitants.

La resta de població – 38% – viu disseminada. A diferència d'altres municipis no hi ha hagut la tendència d'edificar al cantó de l'única via de penetració del municipi i la majoria de construccions es situen als laterals de la vall o als pendents. Això es deu al fet d'aprofitar la petita vall per el conreu i que el camí de comunicació amb Vallfogona i Ripoll transcorria enlairat des del monestir, passant per el veïnat de les Artigues fins a Coll de Canes.

EL PAPER DE CONNECTOR BIOLÒGIC

Riudaura té un paper connector ecològic estratègic a nivell territorial degut a la seva localització entre la Zona Volcànica de la Garrotxa i l'EIN de Milany – Santa Magdalena i Puigsacalm - Bellmunt.

L'únic element fragmentador és el nucli de Riudaura, però degut a la petita dimensió del mateix i al seu caire rural, no actua com element pertorbador de les connexions.

Com elements connectors principals destaca la riera de Riudaura que compta amb trams d'alta qualitat, amb un bosc de ribera ben conservat, incloent el tram al seu pas pel nucli urbà. En canvi, el tram situat a la Corda, sovint es presenta sec i això pot afectar a la fauna i a la vegetació. Les estratègies de protecció per aquest espai fluvial, que cal considerar en tota la seva dimensió, com a un ecosistema format pel bosc de ribera i curs fluvial, s'han de desenvolupar de manera conjunta, més enllà dels límits administratius, amb l'objectiu d'assegurar la funció d'espai connector.

Les zones forestals tenen força superfície coberta per hàbitats d'interès comunitari i tenen un bon estat de conservació en conjunt.

L'ESPAI AGRARI I FORESTAL

El sector primari ha experimentat un ràpid retrocés amb una disminució d'un 50% en els darrers 10 anys. No obstant això, encara el 24% de la població es dedica a activitats agropequàries, gestionant el 17% de la superfície del municipi que està ocupat per conreus i pastures.

Actualment una sèrie de factors, com el canvi d'usos del sòl o la manca de recanvi generacional, són les principals causes de la clara regressió que s'està experimentant en aquest sector de població. En el període 1989-99 les explotacions s'han reduït en un 69%. Tot i això, el municipi manté un marcat caràcter agrari i ramader.

No es pot oblidar que l'espai agrari té un paper fonamental en les connexions ecològiques i que l'activitat agrària és un element fonamental de transformació, creació i manteniment del paisatge.

El conjunt de sòl agrícola disminueix pel progressiu abandó del camp i això comporta un augment de matollars, brolles, bosquines i finalment del bosc. La distribució del sòl a Riudaura està amb consonància amb la resta de la comarca, on el bosc ocupa un lloc primordial – 79% de la superfície municipal –, seguit a una distància molt gran per la superfície de conreus i prats.

Aquesta homogenització de la massa forestal implica una pèrdua de paisatges, hàbitats i biodiversitat, amb la pèrdua d'aquelles espècies pròpies de les zones de transició i dels espais oberts.

L'artificialització de l'entorn de les masies reconvertides en segones residències o en cases de turisme rural, tot i afavorir el manteniment d'espècies de vorera, pot portar a la introducció d'espècies al·lòctones.

LA XARXA DE COMUNICACIONS: PRESENT I FUTUR

El nucli de Riudaura només té una via de penetració de la xarxa bàsica de carreteres, que el comunica amb Olot i la Pinya, utilitzada només per residents i visitants. Pel límit septentrional del terme transcorre la N-260 que comunica Olot amb Ripoll, poc freqüentada des de l'obertura dels túnels de Capsacosta.

El municipi queda fora de tots els projectes viaris que s'estan plantejant a la comarca, que sí que afecten als municipis veïns de Vall d'en Bas i d'Olot.

Actualment el transport públic que connecta el municipi amb els municipis veïns és pràcticament nul. Només hi ha un autobús els dilluns per anar a Olot. Cal estudiar la possibilitat d'ampliació de la ruta del bus transversal – que actualment recorre el tram de Sant Esteve d'en Bas fins a Castellfollit de la Roca –, la seva viabilitat econòmica i els usuaris potencials d'aquest servei.

ELS CRITERIS D'INTEGRACIÓ PAISATGÍSTICA

El paisatge no s'ha considerat com a un factor de base més en el planejament urbanístic municipal, donant lloc a creixements urbanístics poc integrats amb l'entorn. No obstant això al quedar les noves edificacions unides al nucli antic i les reduïdes dimensions del conjunt, des de un punt de vista panoràmic no desvirtua el fons escènic.

Un element pertorbador del paisatge és la línia d'alta tensió que travessa el municipi. L'Ajuntament va intentar resoldre aquest impacte paisatgístic amb una modificació de les Normes Subsidiàries per a la modificació del traçat, però la Comissió d'Urbanisme de Girona no la va acceptar ja que l'estesa de línies es considera d'utilitat pública.

1.2. Balanç d'aigua

LES AIGÜES SUPERFICIALS I SUBTERRÀNIES

No hi ha estudis específics sobre les aigües superficials ni subterrànies dins el terme municipal, malgrat la proximitat al Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa i la importància de la riera de Riudaura com a connector ecològic entre Espais d'Interès Natural.

No obstant, es pot parlar d'una certa estabilitat hidràulica dins del municipi, ja que no es té coneixement d'escassetat d'aigua. Tot i la menor pluviometria registrada en els darrers anys, l'aigua captada directament de la riera de Riudaura sol ésser suficient per abastar la població resident al nucli. També es disposa d'un pou suplementari per tal d'assegurar el subministrament en cas de sequera de la llera, però per exemple l'any 2000 no va ser necessari el seu ús, tot i ser un any de baixa pluviometria.

La posició lateral de la Riera de Riudaura ha afavorit la seva conservació, incloent el tram al seu pas pel nucli, a diferència d'altres cursos fluvials de la comarca. La qualitat de la riera és molt bona, aconseguint una qualificació en l'Índex de Qualitat del Bosc de Ribera (QBR) de 90.

En canvi, en el tram de la Corda, al límit del terme municipal amb Olot, en períodes de baixa pluviometria no hi ha aigua o n'hi ha molt poca, el que demostra que les extraccions d'aigua que es realitzen per sobre d'aquest tram són molt elevades. Al no mantenir un mínim de cabal, poden presentar-se disfuncions ecològiques que afecten tant a la fauna com a la vegetació. També en aquest tram es podria esperar una pèrdua de qualitat de les aigües subterrànies. No obstant, les analítiques efectuades mostren que els paràmetres fisicoquímics estan dins els estàndards admissibles, amb una lleugera punta en els nitrats (30 mg/l) però mantenint-se sota el nivell màxim permès que és 50 mg/l.

La informació de la que es disposa sobre les aigües subterrànies és mínima. Es té constància de l'existència de 4 pous legalitzats i l'única fondària que es coneix és la del pou municipal del Molí de la Plana que és de 210 m. No hi ha cap dada sobre oscil·lacions piezomètriques.

Tampoc hi ha cap estudi sobre la qualitat de les aigües subterrànies. Només es té coneixement que alguns dels pous, que es corresponen amb la línia de l'encavalcament de Vallfogona, tenen un alt contingut de guixos, que en elevades concentracions podrien arribar a perjudicar la salut.

Els resultats dels controls analítics realitzats en algunes de les fonts de Riudaura han demostrat la no potabilitat de les seves aigües. L'Ajuntament des de l'1 de gener de 2000 és responsable de la qualitat de l'aigua de les fonts del municipi. Al no poder-ne garantir la potabilitat ha optat per la qualificació de No Potables, tot i que la gent continua anant a buscar aigua de les fonts amb més anomenada i de les que es diu que tenen propietats curatives.

CAPTACIÓ, POTABILITZACIÓ I QUALITAT DE L'AIGUA

La distribució de la població al municipi, amb un alt percentatge de població disseminada (37%), fa que només sigui possible una xarxa de distribució d'aigua potable al nucli urbà, que compta amb 175 abonats. La captació de l'aigua per abastament públic és superficial i tota ella prové de la riera de Riudaura. Es pot considerar que el sistema de potabilització emprat és correcte ja que les analítiques realitzades no reflecteixen signes de contaminació.

Tot i això, en principi, és més recomanable que les captacions es realitzin a partir d'aigües subterrànies, ja que no pateixen terboleses i són menys sensibles a contaminacions secundàries.

Tenint en compte que la distribució en xarxa d'aigua potable només es realitza al nucli urbà, es de suposar que tota la població disseminada obté l'aigua a través de pous, tot i haver-n'hi només 4 de legalitzats. Cal destacar que a Riudaura, igual que en altres municipis de la Garrotxa, l'aigua s'ha vist sempre com un recurs il·limitat i fins i tot

excedentari, considerant-la com un bé particular lligat a la propietat de la finca. Això fa que, en general, la població no vegi la necessitat de legalitzar els pous ni de posar comptadors per tal de poder gestionar millor l'aigua.

Cal tenir present que per l'ús d'un recurs s'han de internalitzar els costos del conjunt de la gestió, posant-lo a l'abast de tothom i per igual. Cal premiar l'estalvi d'aigua i penalitzar els consums abusius.

La manca d'informació sobre els volums d'aigua posats en xarxa i el consums dels pous particulars impossibilita la planificació i gestió sostenible d'aquest recurs, ja que no es poden valorar amb rigorositat els volums incontrolats, ni les pèrdues de la xarxa, ni l'equilibri de aqüífer.

EL SANEJAMENT DE L'AIGUA

El municipi de Riudaura no compta encara amb un sistema de sanejament del nucli tot i que està previst pel 2003 la construcció d'una planta depuradora. En l'actualitat el projecte està pendent d'aprovació a l'espera de resoldre les al·legacions presentades pel propi consistori.

En el projecte, la planta depuradora està dimensionada per absorbir el possible increment de població si s'edifiquessin les 30 parcel·les que queden encara per edificar.

Riudaura compta amb una xarxa de clavegueram que recull les aigües residuals de la població del nucli i les aboca a llera en tres punts diferents. El sanejament de les aigües residuals de la població dispersa es dona a través de fosses sèptiques particulars, sense que hi hagi actualment un control sobre aquestes.

L'origen d'aquestes aigües residuals es bàsicament domèstic, les úniques activitats que podrien arribar a incrementar la contaminació de l'aigua són una empresa que l'utilitza per netejar cargols i un restaurant del nucli. L'aigua residual abocada a llera no presenta un alt índex de contaminació.

1.3. Estructura energètica

ESTRUCTURA ENERGÈTICA, PRODUCCIÓ, DISTRIBUCIÓ I CONSUM

El model de consum energètic a Riudaura es correspon amb el model predominant a Catalunya, amb més importància de les energies no renovables en front de les renovables i produïdes en la seva pràctica totalitat fora del municipi.

Tot i això cal destacar l'energia generada al propi municipi, a través d'una planta solar fotovoltaica en les dependències del centre cívic i propietat de l'Ajuntament. Aquesta planta genera un 0,4% de l'energia global consumida al municipi. També cal destacar la iniciativa de col·locar plaques solars en el dipòsit municipal d'aigua, destinades a abastir d'energia aquesta instal·lació, tot i que el projecte no és viable degut al vandalisme i continus robatoris.

Així doncs el balanç energètic del municipi és negatiu (diferència entre l'energia produïda en el municipi i la produïda fora d'aquest) però cal valorar i tenir en compte la producció interna del municipi. Tot i així, i a diferència de molts municipis de la comarca, són rellevants les actuacions municipals encaminades a una política de millora en l'eficiència energètica i de foment del desenvolupament d'energies renovables, que podria fer decantar el balanç energètic actual.

El consum mitjà d'energia al municipi de Riudaura és de 1,37 tep/habitant.any. Aquesta és consumida en primer lloc pel transport – amb un 52% de l'energia total – i per tant es centra bàsicament en els combustibles líquids – gasoil i gasolina – que representen fins el 69% de les fonts energètiques. Cal destacar el poc consum energètic industrial a Riudaura, de l'ordre del 3%, degut al seu caràcter rural.

La xarxa de gas natural de la comarca s'estén des de Besalú fins a Olot sense arribar al municipi de Riudaura. Atesa la configuració actual de la xarxa de distribució, caldria tenir en compte la possibilitat de fer-la arribar fins al municipi de Riudaura.

EL CONSUM ENERGÈTIC MUNICIPAL

El consum energètic total de les dependències i serveis municipals equival a un 1,3% de l'energia total consumida al municipi. Aquest consum es dona principalment en l'enllumenat públic, que representa un 47% del consum total municipal d'energia i un 59% del consum elèctric municipal.

La importància de l'enllumenat dins el consum municipal, fa que sigui bàsic establir un model de gestió de l'enllumenat públic. En aquest sentit cal considerar el Programa d'Energia que s'està duent a terme a nivell comarcal que, a més de establir aquest model de gestió, haurà d'aportar directrius en relació a l'eficiència energètica i a la contaminació lumínica.

1.4. Contaminació atmosfèrica

LES EMISSIONS

Els principals focus emissors de contaminants atmosfèrics a Riudaura són el trànsit de vehicles, la maquinària agrícola i les fonts domèstiques.

Els mitjans de transport són una de les fonts més importants de contaminants atmosfèrics, sobretot l'emissió de CO₂, que contribueix a l'escalfament global de la Terra per l'efecte hivernacle que origina.

Donada la diferència existent entre les emissions per passatger d'un vehicle privat o d'un autocar i considerant que la major part dels automòbils que circulen per la xarxa viària del municipi són privats, és clar el benefici ambiental que suposaria el transport de viatgers en vehicles col·lectius.

LA QUALITAT DE L'AIRE

Riudaura no disposa de cap estació que mesuri les immissions de contaminants atmosfèrics i que permeti conèixer la qualitat de l'aire al municipi. En el conjunt de la comarca existeix una estació de control de la Xarxa de Vigilància i Prevenció de la Contaminació Atmosfèrica (XVPCA) que només mesura els nivells d'ozó – tipus de contaminant secundari –. Per la seva ubicació – al terme municipal de Santa Pau – els valors obtinguts no reflecteixen la qualitat de l'aire a Riudaura.

Respecte a l'ozó els nivells detectats són acceptables, el nombre de dies en que es supera el valor límit fixat pel llistat d'informació és generalment baix.

La inexistència d'un control de contaminants primaris a l'atmosfera comporta el desconeixement de la presència real de certs contaminants com SO₂, PST, NO o CO que potencialment emeten els principals focus emissors del municipi.

1.5. Sorolls

CONTAMINACIÓ ACÚSTICA I REGULACIÓ

Degut el caràcter rural de la zona, Riudaura no és un municipi acústicament problemàtic. Les principals fonts de soroll queden limitades al trànsit de la carretera N-260 i la Gi-5223.

Riudaura, igual que la resta dels municipis de la Garrotxa, compta amb un cadastre de sorolls que defineix les diferents zones de sensibilitat acústica del municipi. Aquest document ha estat elaborat des del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya com a base per una posterior regulació de la contaminació acústica. Així mateix, la Generalitat de Catalunya ha redactat una Ordenança municipal tipus per tal que cada ajuntament l'adeqüi a les particularitats i necessitats del seu municipi. Riudaura no té cap ordenança que reguli la contaminació acústica del seu municipi.

1.6. Residus

L'INCREMENT CONSTANT EN LA GENERACIÓ DE RESIDUS

En els últims anys es detecta un lleuger increment en la generació de residus, que es pot relacionar amb el model de societat de consum actual. Amb les dades existents actualment, però, no es pot precisar si l'increment de producció es deu a les activitats econòmiques o a la població, fet que dificulta dur a terme actuacions de minimització i/o de valorització dels residus molt més ajustades. L'increment en els últims anys en la producció ha estat del 34%.

Aquest increment de generació de residus requereix un major esforç de gestió, enfocat bàsicament a recollir-los i tractar-los de manera ordenada. En aquest sentit cal destacar la millora en la gestió i tractament dels residus als últims anys, que va suposar la disposició controlada del rebuig a l'abocador comarcal de Beuda. També cal fer esment de la millora important en els punts d'abocament incontrolat, per una banda amb les campanyes de neteja d'aquests i per l'altra per la posta en marxa del servei de recollida de materials voluminosos – recollida porta a porta des del 1994 –.

Els sistemes actuals de tractament i gestió tenen com a principal objectiu la disposició controlada i el reciclatge dels residus, però no es contempla com a objectiu prioritari el foment de la minimització dels residus, és a dir, no s'actua sobre la causa sinó directament sobre els seus efectes. Aquesta ha de ser la opció prioritària en el futur sobretot considerant el previst en el Programa de Gestió de Residus de Catalunya 2001-2006.

La producció de residus per habitant i dia durant l'any 2001 s'ha situat a 1,17Kg/habitant dia, dada inferior als 1,26 Kg/habitant dia que recull el Programa de Residus de Catalunya. Aquesta diferència en la generació de residus pot ser deguda a la poca variació poblacional o a les condicions rurals del municipi.

L'EFICÀCIA EN EL CONTROL DE LA GESTIÓ

L'any 1989, la gestió dels residus a la comarca és delegada al Consell Comarcal de la Garrotxa, que ha redactat el Programa de gestió de residus municipals de la Garrotxa com a marc de referència per els sistemes de gestió de les deixalles. Actualment aquest programa es troba en fase de revisió, que es preveu finalitzada a finals de 2002.

La inexistència d'una ordenança reguladora dels residus, en l'àmbit domèstic, comercial i industrial, no permet un control eficaç del sistema. Així mateix, la manca d'una fiscalitat dels residus clara, que permeti bonificar les actuacions de minimització en la generació de deixalles i la correcta selecció i gestió dels mateixos, dificulta l'adopció d'hàbits més sostenibles per part de la població.

EL RENDIMENT DE LA RECOLLIDA SELECTIVA

Segons la composició mitjana dels residus domèstics, el percentatge de materials reciclables és de l'ordre del 88%. Tot i que en els darrers anys els nivells de recollida selectiva de deixalles augmenten en valors absoluts, el rendiment d'aquesta recollida – materials recollits selectivament en relació a la generació total de deixalles – és d'un 14,45%.

La capacitat de recollida selectiva va estretament relacionada amb el nombre de contenidors i la seva ubicació – referida a la seva proximitat amb el ciutadà – dins el municipi. Tot i que el nombre de contenidors de recollida selectiva per habitant a Riudaura s'estima suficient, les característiques rurals del municipi, i la important quantitat de població dispersa, fan difícil assolir el nombre d'àrees d'aportació suficients per donar un servei de proximitat a la població. Tot i això a Riudaura es donen uns rendiments de recollida per a les diferents fraccions als d'altres municipis de la comarca.

En aquests moments Riudaura no disposa de servei de Deixalleria Local, que actui com a punt de recollida dels residus especials i valoritzables per a la població i petits comerciants i industrials. Això comporta la impossibilitat de valorar, el rendiment de la recollida de residus especials que es pugui donar per part dels habitants de Riudaura.

Per altra banda l'existència d'una Deixalleria comarcal al terme municipal d'Olot ofereix la possibilitat als professionals i comerciants del conjunt de la comarca de disposar ordenadament els seus residus especials i valoritzables.

Està previst la incorporació d'un servei de Deixalleria mòbil a nivell comarcal amb l'objectiu de fomentar i millorar la correcta separació dels residus especials i valoritzables.

El municipi de Riudaura, segons la Llei de residus vigent, no està obligat a realitzar la recollida selectiva de matèria orgànica, per ser una població inferior als 5.000 habitants. La propera construcció d'una planta de compostatge al municipi d'Olot així com les previsions del al Programa de Gestió de Residus de la comarca – manifestant la voluntat de tots els municipis de desenvolupar la recollida orgànica – han d'ajudar a la implantació d'aquesta recollida al terme municipal en un futur proper.

ELS RESIDUS D'ORIGEN INDUSTRIAL

Segons la Llei de residus, la recollida i el tractament de les deixalles industrials no és un servei d'obligat compliment per l'administració. En els darrers anys, s'ha procedit a la desconexió dels industrials del servei municipal de recollida i tractament de residus, amb l'objectiu de que els propis processos industrials internalitzin els costos associats a la generació de deixalles.

Els residus que es disposen a l'abocador comarcal procedents de la indústria són tipificats com a residus no especials al Catàleg de Residus de Catalunya. Així mateix, totes les empreses fan declaració anual de residus i disposen de la fulla d'acceptació d'aquests residus a l'abocador comarcal.

El caràcter rural i poc industrialitzat del municipi, fa que la quantitat de residus declarats sigui quasi nul·la. Cap indústria declara residus especials i la totalitat dels declarats – considerats inerts i procedents d'una sola empresa – prenen vies de valorització.

LES DEJECCIONS RAMADERES

El sector agrícola i ramader pren un paper molt important al municipi de Riudaura. El cens de la cabanya ramadera actual, d'acord amb el Programa de Gestió de Dejeccions Ramaderes elaborat recentment pels serveis de medi ambient del Consell Comarcal, no es donen excedents en la producció de dejeccions respecte les possibilitats de la superfície agrària útil per absorbir-les, mentre que si es consideren les dades pel nombre de places permeses de bestiar en les explotacions es podrien donar excedents equivalents a 2 Tn Nitrogen/any.

L'Ajuntament de Riudaura aprovà per acord de ple, l'establiment d'una moratòria per a noves instal·lacions i la redacció d'una ordenança comarcal de fertilitzants en agricultura, que hauria de facultar les directrius que permetessin acostar el nombre de places a un equilibri que pugui perdurar en el temps, tal i com planteja el Programa comarcal de Gestió de Dejeccions Ramaderes, i evitar així la contaminació de les aigües.

1.7. Sostenibilitat econòmica

MERCAT DE TREBALL DE RIUDAURA

Riudaura registra una taxa d'activitat –relació entre la població activa i la població de 16 anys i més – superior a la de la Garrotxa i molt similar a la de Catalunya. En els darrers anys aquesta taxa tendeix a estancar-se, a diferència de la registrada a nivell comarcal i a la majoria de municipis de la Garrotxa on la taxa d'activitat durant aquest decenni ha disminuït. Aquesta situació de la taxa es deu en gran mesura, al creixement demogràfic – generant un augment de població activa – que durant els darrers anys ha experimentat el municipi, que s'ha mantingut l'equilibri amb la població inactiva.

Riudaura també presenta una taxa d'ocupació específica – relació entre la població ocupada i la població de 16 a 64 anys – superior a la de la Garrotxa i Catalunya, mantenint uns baixos nivells d'atur. En nombres absoluts, les persones ocupades del municipi han augmentat en els darrers anys, degut principalment al fet que la gran majoria de nous vinguts en el municipi ja tenien una ocupació prèvia.

Per altra banda, la distribució per sexes de la població ocupada mostra un clar predomini dels homes respecte les dones, seguint la tendència generalitzada al mercat laboral. Tot i això, cal destacar que el grau de població masculina ocupada és superior al de la Garrotxa, però molt similar a la dels nivells de Catalunya.

La majoria de la població ocupada de Riudaura, independentment d'on es localitzi el seu centre de treball, s'ubica en el sector terciari. Aquest sector ha experimentat un fort creixement en els darrers anys, passant a ser, entre 1986 i 1996, del tercer al primer sector amb més població ocupada. El secundari s'ha mantingut estable i el sector primari, en canvi, és el que ha patit un major retrocés, passant a d'un 28% l'any 1986 a un 10% el 1996.

Des de 1986 s'observa una tendència progressiva a l'augment d'exportació de treballadors, tres de cada quatre treballadors de Riudaura treballen a fora del municipi. Tenint en compte l'elevat nombre d'ocupats de Riudaura que treballen en altres municipis, sembla evident que aquesta estructuració correspon més a les variacions que s'han produït a l'economia comarcal que a les d'àmbit local. Atès el poc dinamisme econòmic del municipi, juntament amb el lleuger increment de la població ocupada, l'economia local es mostra incapaç d'absorbir bona part de la població treballadora resident a Riudaura.

Per altra banda, s'observa que en termes relatius els sectors que més població ocupen són aquells que l'economia local menys població reté. Als sectors secundari i terciari és on el percentatge de persones del municipi que treballen a fora és més elevat, mentre que el primari és el sector que reté més població del municipi.

La taxa d'atur de Riudaura és baixa, inferior a la mitja catalana i a la comarcal. Cal tenir present que a la Garrotxa, a on treballen la gran majoria de ciutadans del municipi, l'atur no és una problemàtica socioeconòmica.

Tot i l'aspecte positiu que suposa registrar baixes taxes d'atur, paradoxalment pot ésser un símptoma d'una economia local i comarcal estancada. Diferents estudis i dades objectives mostren que els àmbits geogràfics amb un important dinamisme econòmic solen registrar taxes d'atur més elevades que aquelles zones més deprimides i on la seva economia es mostra menys activa.

L'ESTRUCTURA ECONÒMICA DEL MUNICIPI

Riudaura és el municipi amb menys pes econòmic de l'anomenada àrea urbana d'Olot. La situació geogràfica del municipi – allunyat de l'eix del riu Fluvià a on s'esdevingueren els desenvolupaments industrials més importants degut a la presència contínua d'aigua – juntament amb l'allunyament respecte les principals vies de comunicació i la gran capacitat agrícola d'aquest territori, són elements que poden justificar el menor ritme de creixement i desenvolupament econòmic del municipi.

Actualment Riudaura està assumint funcions de municipi residencial, situació que es reflecteix en la quasi nul·la capacitat d'atracció de treballadors d'altres poblacions i l'exportació de bona part de la seva població ocupada a d'altres municipis on dinamisme econòmic i laboral és molt més elevat.

Des de 1986 els llocs de treball de Riudaura s'han reduït en un 33%. Actualment, analitzant l'estructura econòmica del municipi a partir de la distribució dels llocs de treball, s'observa un cert equilibri entre els tres grans sectors econòmics, però que tendeix en termes relatius a un retrocés del primari, a un estancament del secundari i a un creixement del terciari. Aquesta estructura difereix força a la de la Garrotxa i, sobretot, de Catalunya on el sector primari té un menor pes i el terciari i secundari estan més desenvolupats.

Queda per definir l'encaix econòmic de Riudaura en el si de l'àrea urbana d'Olot i de la comarca, que pot passar per consolidar-se com a municipi bàsicament residencial – assumint una elevada mobilitat laboral i la dificultat d'arrelament dels habitants al territori – o apostar per una reactivació d'una alternativa per l'economia local – assumint el risc de desnaturalització de l'entorn –.

MOBILITAT LABORAL A RIUDAURA ASSOCIADA A LA SEVA ÀREA URBANA

A Riudaura existeix una clara diferència entre l'oferta de llocs de treball – 62 al 1996 – i la població ocupada – 175 persones l'any 1996 –. Tres quartes parts de la població ocupada de Riudaura treballa fora del municipi. Aquesta tendència exportadora de mà d'obra, suposa un increment dels desplaçaments per motius laborals. Aquest fet, sumat a l'absència d'un transport col·lectiu regular, genera una dependència i un increment clar de l'ús del vehicle privat amb totes les conseqüències ambientals i socials que això comporta.

EL SECTOR PRIMARI: EL PAPER DE L'AGRICULTURA I LA RAMADERIA

El sector primari de Riudaura es caracteritza, seguint la tendència de la resta de Catalunya, per un envelliment de la mà d'obra i dels titulars de les explotacions, per una progressiva disminució del nombre d'explotacions i per un canvi en el règim de tinença, amb una reducció de la propietat a favor de l'arrendament. Això podria ser conseqüència de la manca de relleu generacional en moltes explotacions, els propietaris de les quals es jubilen o opten per la segona residència i arrenden les terres.

Tot i la clara disminució del nombre de treballadors del sector primari i del nombre d'explotacions agrícoles i ramaderes entre els anys 1989 i 1999, la superfície agrària útil només s'ha reduït lleugerament. Això significa que s'ha produït una concentració en la dimensió de les explotacions i una major mecanització de les mateixes. Tot i aquesta lleugera pèrdua, el sector primari continua essent destacable si es té en compte la situació i evolució del sector primari en altres zones del país, suposant un factor d'equilibri econòmic i territorial al municipi.

El caràcter tradicional de l'agricultura i la ramaderia al municipi permet un baix valor afegit i es tradueixen actualment en una feble competitivitat del sector. Tot i això, són aquests els agents que asseguren el manteniment del paisatge en mosaic de les zones planeres del municipi.

EL DESENVOLUPAMENT DEL SECTOR SECUNDARI

El sector industrial de Riudaura està poc desenvolupat, malgrat que en els últims 6 anys s'han doblat el nombre d'indústries al municipi. Aquestes empreses són de caràcter reduït, totes amb menys de 9 treballadors.

La distribució per activitats també difereix bastant del model comarcal. Així, s'observa la inexistència del subsector alimentari, a la vegada que el tèxtil, tot i ser antigament l'activitat industrial més important, en els darrers anys hi té una presència menys

rellevant. Actualment, la meitat de les empreses industrials s'emmarquen en la branca d'activitats del metall.

EL SECTOR TERCIARI: EL TURISME, PRESENT I FUTUR

Des de 1996 el terciari és el sector que més llocs de treball ofereix a Riudaura, relacionat amb l'increment del nombre d'establiments vinculats a l'hostaleria, el turisme rural i el serveis personals. Tot i això, en termes percentuals el sector terciari segueix tenint un pes inferior a la mitjana comarcal.

No obstant, el municipi és deficitari en establiments de caire comercial donada la seva dimensió demogràfica i el fet de no tractar-se d'un lloc de pas. A la pràctica doncs, els habitants de Riudaura han de desplaçar-se a Olot per satisfer la gran majoria de necessitats de consum.

El municipi ha desenvolupat poc el turisme dins el sector serveis, tot i que cal destacar l'establiment de quatre cases de turisme rural. A diferència d'altres indrets propers, Riudaura, tot i gaudir d'un bon entorn natural i arquitectònic, no s'ha convertit en un enclavament turístic a la comarca.

1.8. Sostenibilitat social

EL CREIXEMENT DEMOGRÀFIC: EL MOVIMENT NATURAL I LA INCIDÈNCIA DEL PROCÉS IMMIGRATORI

Malgrat que al llarg de bona part del segle XX Riudaura ha sofert un ininterromput descens demogràfic, a partir de 1991 aquesta tendència s'inverteix i la població comença a créixer lentament.

Aquesta dinàmica coincideix amb la que han viscut una part dels municipis de l'Àrea Urbana d'Olot, com Santa Pau, la Vall de Bianya o les Preses, que en els darrers anys guanyen població; mentre que d'altres nuclis com la Vall d'en Bas, Castellfollit de la Roca o Sant Joan les Fonts n'estan perdent.

La proximitat amb la capital de la Garrotxa i la urbanització de noves zones residencials – C/Olot, C/Roser, C/Surita i C/Tiradors –, ha provocat que el municipi esdevingui lentament un pol d'atracció residencial i demogràfic.

Les causes que expliquen el creixement demogràfic a Riudaura són els processos migratoris interns que compensen un creixement vegetatiu negatiu.

Si s'analitza el moviment natural de la població durant el període 1986-2001 s'observa que, malgrat registrar-se algun any amb valors positius, el saldo final és clarament desfavorable. L'existència d'unes taxes de natalitat baixes, fruit d'una pràctica natalista més reduïda, i l'augment de les defuncions, a causa d'una estructura d'edats clarament envellida, generen un moviment natural negatiu que no garanteix el creixement ni el manteniment de la població.

Tot i que aquest fenomen demogràfic és una de les principals causes del descens d'habitants, les poblacions no són estàtiques i constantment estan influïdes pels fluxos migratoris.

El saldo de la migració interna durant els períodes estudiats (1988-1990, 1992-1995 i 1997-2001) és positiu, degut a les persones que, procedents de la resta de comarca i especialment de la ciutat d'Olot, han fixat la seva residència en el municipi.

Aquest signe favorable, permet que Riudaura sigui la població de la comarca que, proporcionalment, experimenta un major creixement demogràfic. S'observa que la població només creix en aquells anys que es registren saldos migratoris positius. Cal remarcar que els anys que el procés migratori intern és desfavorable – 1989, 1994, 2000 – es perd població.

L'altre gran flux migratori és la immigració externa. Aquest fenomen, que s'està convertint en una realitat tangible a les societats occidentals, permet en molts casos mitigar el descens natural de la població i, fins i tot propiciar un creixement .

A Riudaura la immigració externa és un fenomen pràcticament inapreciable. És un dels municipis de l'àrea urbana d'Olot i de la Garrotxa que presenta uns índexs de població no comunitària més baixos. Malgrat no haver-se realitzat un estudi a fons, es podria justificar la poca presència d'immigrants pel tipus d'habitatge, pel mercat laboral existent en el municipi i per la necessitat de desplaçar-se amb vehicle fins els principals centres de treball de la comarca.

En definitiva, sembla evident que amb l'actual moviment natural de la població no es garanteix el manteniment demogràfic ni el rejuveniment de l'estructura d'edats. Així doncs, si es vol positivitzar aquesta tendència caldria assumir, davant la impossibilitat que es produeixi a curt termini canvis en els factors vegetatius, l'arribada de nova població en el municipi. No obstant, aquest escenari requerirà unes respostes adequades als problemes associats de segregació, densificació i manca d'habitatge que facilitin el benestar dels nous vinguts i assegurin una bona cohesió social amb els ciutadans de Riudaura.

L'ENVELLIMENT DE LA POBLACIÓ, UNA REALITAT

El pes específic de la població d'edat més avançada al municipi és lleugerament inferior als registres de la Garrotxa, però superior als de Catalunya.

Si s'analitza l'estructura d'edats de Riudaura s'observa un evident envelliment de la seva població. La disminució dels riscos de defunció que s'ha produït en les darreres dècades, ha propiciat una major esperança de vida, fet que queda clarament reflectit en l'elevada presència de contingents poblacionals de més edat. Per altra banda, també es constata una important davallada de la població jove (0-14 anys), provocada en part, per una baixa natalitat. Aquesta baixa natalitat es pot atribuir a la incorporació de la dona al mercat de treball, la dependència dels cicles econòmics i l'endarreriment social de la fecunditat.

La gent gran és un col·lectiu que precisa de serveis concrets, que moltes vegades van més enllà dels merament tangibles. Al municipi de Riudaura quasi el 19% de la població té més de 65 anys.

TIPOLOGIA DELS HABITATGES DE RIUDAURA

El poblament de Riudaura s'estructura en una àmplia zona disseminada, que aplega quasi el 38% de la població, i un únic nucli urbà.

El perfil de llar del municipi és familiar, en un 80%, però cal destacar també l'augment de llars no familiars – un 20% – que, formades per una sola persona, han passat durant el període 1991-1996 de 14 a 26.

Tot i no disposar de dades quantitatives recents, observant el padró de 1996 s'aprecia que moltes d'aquestes llars estan formades per persones majors de 65 anys. Si es confirma la tendència al creixement d'aquest fet, s'incrementaran alhora les necessitats d'uns serveis específics per aquest segment de població.

Pel que fa a les dades referents als habitatges s'ha de tenir present que són dades de 1991, ja que no n'hi ha de més actualitzades. Si considerem que el 1991 és l'any que es produeix el punt d'inflexió i es comença a incrementar la població amb l'arribada de nous residents, totes les dades referents als habitatges poden haver canviat substancialment.

Segons el cens de 1991, només el 44% dels habitatges del municipi són de primera residència i el nombre d'habitatges vacants en el municipi és molt elevat, de l'ordre del 40% i es concentren majoritàriament al nucli de Riudaura. El percentatge d'habitatges buits és àmpliament superior al de Catalunya, que es troba al 12%, i al de la Garrotxa, un 20%.

Tot i així la presència de segones residències és rellevant, de l'ordre del 16% del total d'habitatges, un valor molt superior a la mitjana comarcal que se situa al 8,14%. Moltes segones residències s'ubiquen en antigues cases rehabilitades, fet que podria ajudar a mantenir el patrimoni arquitectònic del municipi i evitar un major aspecte d'abandonament del nucli. La demanda per comprar aquest tipus d'habitatge, però, ha generat una clara inflació dels preus de compra, que també afecta els propis ciutadans del municipi i la comarca.

No es poden oblidar però, els riscos que suposa la ocupació del territori per part de segones residències, ja que requereix un major esforç de manteniment d'infraestructures i serveis municipals però no aporten beneficis socials i econòmics clars. Cal potenciar normatives locals per a regular aquesta realitat evitant l'especialització del municipi únicament en aquest tipus de residències.

Els habitatges principals es situen bàsicament en edificis antics. Al 1991, el 63% es localitzen en construccions d'abans del 1900. Aquest fet suposa una clara diferenciació respecte a la realitat de la Garrotxa i Catalunya on aquest tipus d'habitatges tenen un pes específic del 16% i el 6% respectivament.

Durant el període 1986-2000 a Riudaura s'han construït 28 habitatges nous dels quals només el 4% han estat de protecció oficial. La poca presència d'aquest tipus d'habitatges i la manca d'una oferta d'habitatges de lloguer són factors que dificulten la retenció de la població jove en el municipi i impedeix atraure persones que fixen la

seva residència a punts de la comarca on l'oferta d'habitatges és major i amb millors condicions financeres.

SALUT I PROTECCIÓ SOCIAL

L'envelliment de la població és un dels principals reptes de la salut pública de les societats occidentals. Aquesta tendència demogràfica clarament palpable a Riudaura se seguirà pronunciant en el futur i requerirà un reforç dels recursos per afrontar les necessitats sanitàries de la gent gran.

Aquesta problemàtica social es pot veure agreujada pel creixent nombre de persones d'edat avançada que viuen soles, molt sovint en edificis antics i algunes vegades en situacions precàries.

Malgrat no tenir dades quantitatives per poder objectivar quines són les problemàtiques socials del municipi, persones entrevistades del poble han ressaltat, de forma bastant unànime, l'existència d'una bona cohesió social i un elevat nivell de satisfacció ciutadana, sense problemàtiques socials significatives.

Un dels dèficits existents a Riudaura, és la manca d'un transport públic regular que permeti una fàcil mobilitat i sobretot una bona connexió amb la ciutat d'Olot, principal centre econòmic i social de la comarca. A Riudaura el transport públic només hi és present els dilluns, coincidint amb el mercat setmanal d'Olot i seria bo estudiar la possibilitat d'ampliar la ruta del Bus Transversal fins al municipi.

Un dels aspectes que també preocupa és la infrautilització de l'Escola Lluís Castells, fruit de l'impacte de la davallada de la natalitat, i les mancances materials existents en el centre.

OFERTA EDUCATIVA I NIVELLS D'INSTRUCCIÓ

Segons el cens de 1996, el nivell d'instrucció de la població de Riudaura és relativament elevat, amb un 11% de població amb estudis alts i mitjos tot i que cal tenir present la relativitat de les dades. Malgrat això, l'estructura econòmica del municipi precisa de ma d'obra no qualificada i és incapaç de oferir llocs de treball que requereixin nivells elevats d'instrucció.

L'escola Lluís Castells es ocupada quasi al 64% de la seva capacitat. Degut principalment a la dependència respecte Olot, un 36% dels nens entre 3 i 12 anys del municipi, assisteixen a centres de fora de Riudaura. Cal destacar també, que 5 dels 19 alumnes de l'escola provenen d'altres municipis.

CULTURA I ASSOCIACIONISME A RIUDAURA

Si es té en compte les dimensions demogràfiques de Riudaura, així com la seva proximitat amb Olot, es pot considerar que el municipi té una vida cultural i associativa suficientment pròpia. Existeixen tres associacions, l'AMPA de l'Escola Lluís Castells, els Caçadors i els Verragassos, que al marge d'agrupar a un bon nombre de conciutadans també atrauen a gent d'altres municipis. D'aquestes, destaquen els Verragassos que, a més de fer forces activitats de lleure d'ordre intern, estan molt involucrats amb el municipi. Tot i així, a Riudaura des de fa pocs anys s'ha deixat de fer el Pessebre Vivent, un dels actes amb més ressò de la seva agenda cultural i organitzat com a projecte comú dels habitants del municipi.

El fet que el poble s'envelleixi, assumeixi funcions únicament residencials i s'hi vagin instal·lant més persones procedents d'altres indrets, pot suposar un risc per la cohesió social i l'actual dinamisme cultural al municipi. De totes maneres, l'obertura d'un centre cívic, les petites dimensions del municipi i el teixit associatiu existent hauria de servir per facilitar que els nous residents al municipi s'identifiquin amb Riudaura i participin activament de la seva vida social i cultural.

2. DIAGNOSI ESTRATÈGICA

LES OPORTUNITATS I NECESSITATS DE RIUDAURA DERIVADES DE LA SEVA SITUACIÓ ESTRATÈGICA EN EL TERRITORI

<p>El municipi actua com a connector entre Espais d'Interès Natural. La riera de Riudaura, més enllà del límit administratiu, és l'eix de connexió ecològica amb l'Alta Garrotxa i el riu Fluvià.</p>	<p>El 47% del terme municipal pertany a l'EIN de Milanys – Santa Magdalena i Puigsacalm – Bellmunt i 1.300 ha de la superfície municipal són hàbitats d'interès comunitari en bon estat de conservació.</p>	<p>Riudaura ha de buscar el reconeixement de la seva singularitat i el seu encaix dins el marc de la comarca.</p>
---	---	---

Les relacions amb Olot són bidireccionals: Olot actua com a pol d'atracció de serveis i centre comercial de la seva àrea urbana funcional, però Riudaura es pot consolidar com a una zona d'alt valor residencial.

LA FUNCIÓ DE LA ZONA NO URBANITZABLE DE RIUDAURA

<p>El sòl no urbanitzable té un paper de vital rellevància que no es reflexa en les Normes Subsidiàries.</p>	<p>Tot i la importància del municipi com a connector biològic no hi ha estudis sobre fauna, vegetació ni sobre la qualitat de les aigües tan superficials com subterrànies.</p>	<p>L'abandó de conreus i pastures en els vessants ha comportat una expansió de la massa forestal i la consegüent homogeneïtzació del paisatge i pèrdua de biodiversitat.</p>
--	---	--

<p>La riera de Riudaura presenta molt bon estat de conservació, incloent el tram urbà del nucli; en canvi sol estar seca al seu pas per la Corda, degut a l'elevat nombre d'extraccions a l'aquífer vinculat.</p>	<p>La línia d'alta tensió que travessa el municipi és un clar element perturbador del paisatge.</p>
---	---

LA MIXTIFICACIÓ D'USOS EN L'ESTRUCTURA URBANA DEL MUNICIPI

<p>Gairebé tres quartes parts de la població ocupada resident a Riudaura treballa fora del municipi, bàsicament en els sectors secundari i terciari.</p>	<p>El municipi ofereix 62 llocs de treball: 47 estan ocupats per residents del municipi i 15 venen de fora. D'aquests llocs de treball el 24 % són del sector primari, 26 % del secundari, la construcció un 19 % i els serveis un 31 %.</p>	<p>El 63% dels habitatges principals són construccions d'abans de l'any 1900, però no s'han conservat els elements arquitectònics de valor històric.</p>
--	--	--

<p>En el període 1986-2000 s'han construït 28 habitatges, sense guardar cap relació de continuïtat estètica amb el nucli antic. D'aquests, 4 són de protecció oficial.</p>	<p>El 40 % dels habitatges del municipi estan deshabitats (dades 1991). No existeixen normatives ni mesures fiscals locals per tal de fomentar l'ocupació dels immobles buits i afavorir la seva rehabilitació.</p>
--	---

LA POBLACIÓ: SUBJECTE I OBJECTE DEL TERRITORI

Riudaura manté el seu caràcter de municipi agrari i ramader, tot i l'envelliment de la població ocupada en el sector. Degut a la manca de recanvi generacional, el nombre d'explotacions en actiu ha disminuït, comportant un canvi en el règim de tinença.	En el període 1991-2001 la població ha incrementat un 13% per l'arribada de nous residents al municipi, compensant la baixa natalitat.	L'elevat índex d'envelliment, juntament amb la distribució disseminada de part de la població, genera la necessitat d'un increment i una adaptació dels serveis bàsics.
---	--	---

El dispensari mèdic té un servei de dues hores setmanals, encara que en altres municipis de la comarca de població similar funciona diàriament.	L'escola està infrautilitzada. Un 36% dels nens residents marxen a estudiar fora però, en canvi, una tercera part de l'alumnat prové de municipis veïns.
---	--

LA IMPORTÀNCIA EN LA GESTIÓ DELS SERVEIS BÀSICS I L'OPTIMITZACIÓ D'INFRAESTRUCTURES

Existeix una manca de transport públic regular que connecti Riudaura amb la seva àrea urbana adaptat a les necessitats de la població.	La propera implantació de la recollida de matèria orgànica a Olot ha de facilitar ampliar aquest servei a Riudaura.	No es pot fer una planificació i gestió sostenible de l'aigua degut a la manca d'informació dels volums posats en xarxa i a la inexistència de comptadors en els pous.
--	---	--

El municipi demostra una certa sensibilitat per les energies renovables amb la instal·lació de plaques solars, malgrat que es podria optimitzar el seu funcionament i millorar l'eficiència.	Riudaura no disposa de xarxa de gas natural tot i la proximitat amb el municipi d'Olot.
--	---

LES NORMATIVES LOCALS COM A EINES DE CONTROL I GESTIÓ

L'Ajuntament ha aprovat la redacció d'una ordenança reguladora dels residus ramaders i una moratòria per a noves instal·lacions ramaderes d'acord amb el Programa de Gestió de Dejeccions Ramaderes de la Garrotxa.	Actualment el Programa de Gestió de Residus Comarcal es troba en revisió i no existeix una ordenança reguladora dels residus ni una fiscalitat adequada.	Riudaura té un cadastre de sorolls però encara no disposa de cap ordenança que reguli aquest aspecte.
---	--	---

En l'actualitat no hi ha control sobre les fosses sèptiques del municipi tot i que compta amb una elevada proporció de població dispersa.	En aquests moments la Garrotxa no disposa de cap Programa que aporti directrius per millorar l'eficiència energètica, desenvolupar les energies renovables i reduir la contaminació lumínica, tant a nivell públic com privat.	El paisatge no s'ha considerat com a un factor de base en el planejament urbanístic municipal, ni en el sòl urbà o urbanitzable ni en el no urbanitzable.
---	--	---